

naar jeg indskrænker mig til Ordet „hoveds-
fulds“, ikke vil have Noget at indvende imod
dette Objectiv, medens jeg ganske vist bliver ved
alle de Objectiver, som jeg tidligere har brugt,
men som jeg ikke her skal gjentage —, kan jeg
ikke tale om „Forsynets uransagelige Billie“.
Dersom en Mand f. Ex. gaar hen og hænger
sig, saa er det dog virkelig en Gudsbespottelse
at sige, at det var Forsynets uransagelige
Billie, at han gjorde det. Jeg vil ikke være
med at drive en saadan Spot, og derfor maa
enten det paaviste Stykke i Sætningen gaåe
ud, eller jeg maa stemme imod Adressen. —
Det var disse to Bemærkninger, jeg havde at
gjøre; men jeg skal dog dertil føie, at det,
efterat Adressen er indkommen, paa en vis
Maade vilde gjøre mig ondt at skulle stemme
imod den. Naar jeg har seet, at 6 ærede
Folkethingsmænd og 5 ærede Landstingsmænd
have anseet det for passende, nyttigt og nød-
vendigt at anbefale den ubrødelige Overhol-
delse af Grundloven af 5te Juni 1849 og at
udtale det Usikkelige i, at den maa leve op
igjen, saaledes som den i sin Tid blev givet,
saa tør jeg ikke gjerne modsætte mig en Adresse,
hvori en saadan Udtalelse findes, da jeg ikke
tværtimod disse ærede Rigsdagsmænd tør ansee
det for overflødig at fremhæve, og at fremhæve
saa stærkt som muligt, vor Overbeviis-
ning om, at Danmarks Riges Grundlov af
5te Juni 1849 er og vil vedblive at være det
Banner, om hvilket Kongen og Folket samles.
Jeg tør saameget mindre gjøre det, efterat jeg
har hørt den Tale, der nys blev holdt af den
ærede Indenrigsminister, men som paa ingen
Maade tilfredsstillede mig saaledes; som den
synes at have tilfredsstillet den ærede Ordfører
for Forslagsstillerne. Jeg skulde næsten mene,
at jeg maa have hørt feil, thiøndt jeg ikke kan
troe det, naar det forekom mig, at den ærede
Indenrigsminister htrede, at der var Banse-
ligheder ved at lade Grundloven af 5te Juni
1849 gjenindtage den Plads, den havde før
den uhykkelige 28de Januar 1852, og som den
aldrig skulde have savnet; jeg kan ikke have

hørt feil, naar jeg mener, at den ærede In-
denrigsminister udtalte, at der i selve Grund-
loven skulde være Ting, som gjorde det vanske-
ligt, at den paany indtog sin oprindelige Stil-
ling. Har den ærede Indenrigsminister sagt
det enten i eget Navn eller i Regjeringens
Navn, vil jeg finde saameget større Betænke-
lighed ved at modsætte mig en Adresse, hvori
den Udtalelse findes, som jeg tilstrækkelig har
figtet til; men — jeg gjentager det — saa nød-
dig jeg vilde gaar imod Adressen, maa jeg
gjøre det, dersom ikke „Forsynets uransagelige
Billie“ kommer ud af første Linie i næstsidste
Affnit.

C. B. Nimestad: Grundloven af 5te
Juni 1849 har nu i over 15 Aar slaaet saa
faste Rødder i det danske Folks Sind og Sjæl,
at det vilde være mere end smerteligt, om for Frem-
tiden en Deel af det, der nu ligger under dens
Omraade, skulde blive taget bort derfra; ja,
den har slaaet saa faste Rødder i det danske
Folks Sind, at det efter min Overbeviisning
vilde være til stor Skade, om ikke det, som nu
er andetsteds henne, men som nødvendigviis
maa samles med det Andet i Statsudviklingen,
i det Væsentlige kom ind under Bestemmelser
som dem, der findes i Grundloven af 5te Juni
1849. Det er min bestemte Overbeviisning,
at en Forsamling, som udgaar af en Valglov
som den, Grundloven af 5te Juni 1849 be-
stemmer, saavel hvad Folkethinget som hvad
Landstinget angaar, vil være det fasteste Værn
omkring Hans Majestæts og hans Dynasties
Throne imod alle de Forviklinger og Banse-
ligheder, som Dynastier i vore bevægede Tider
ligge under for, og hvorpaa Europa frembyder
Exemplar nok. Det er fremdeles min Over-
beviisning, at den Frihed, som Grundloven af
5te Juni 1849 giver, allerede har havt en saa-
dan Indflydelse paa Folkets Udvikling i det
Hele, at man ikke kan borttage den, hvor den
findes, ja, at man heller ikke kan unblade at
lade det Øvrige komme ind under dens Be-
stemmelser, medmindre man vil knække det danske